

Kommentarer til høringsuttalelser «Fossåa kraftverk – Ny søknad»

Viser til innkomne høringsuttalelser for Fossåa kraftverk som følger:

1. Sør-Fron kommune,brev datert 19. desember 2014 og 01. desember 2015
2. Direktoratet for mineralforvaltning,brev datert 13. november 2015
3. Oppland fylkeskommune,brev datert 18. januar 2016
4. Fylkesmannen i Hedmark,brev datert 02. juni 2016
5. Åshild Bjerke,brev datert 05. januar 2016
6. Naturvernforbundet i Oppland,brev datert 05. januar 2016
7. Forum for natur og friluftsliv Oppland,brev datert 05. januar 2016
8. Vern Nedre Otta,brev datert 04. januar 2016

Tilleggs betraktninger:

Fossåa kraftverk er overflytta fra Fylkesmannen i Oppland til Hedmark.

Hovda kraftverk i Åmot og Stor-Elvdal kommuner i Hedmark.

Kverninga kraftverk i Rendalen kommune, Hedmark.

Neta kraftverk i Stor-Elvdal kommune, Hedmark.

Hovda, Kverninga, Neta og Fossåa.

1 - Sør-Fron kommune

Full tilslutning til prosjektet fra Sør-Fron kommune.

Enstemmige vedtak (17-0), til forslaget som nå har vært ute på høring. Det jamvel fra to uavhengige kommunestyrer, ett før og ett etter valget i 2015.

Begge kommunestyrene konkluderer med at de er svært positive til at det gis konsesjon i Fossåa.

Sitat: «Det blir framleis flom i Fossåa i periodar med snøsmelting og i periodar med mykje nedbør. Konsekvensane for naturmiljø og biologisk mangfald, som følgje av planlagt endring i vassføring, vurderas som små.»

«Fossåa kraftverk vil ikke berøre bekkekløfta direkte, og verdien av bekkekløftsystemet som heilheit blir ivaretatt med ein slik konsesjon som Fossåa Kraftverk har søkt om.»

2 – Direktoratet for mineralforvaltning (DMF)

DMF har vurdert planene og kan ikke se at planene berører noen viktige forekomster.

3 – Oppland fylkeskommune

Særdeles positiv og grundig høringsuttale fra Oppland fylkeskommune. Fylkeskommunen er høringspart til den formelle saksgangen og har en viktig rolle ved vurdering av regionale virkninger, samt ved vurdering av konsekvenser for blant annet miljø, friluftsliv, landskap, kulturminner og kulturlandskap etter de lover, retningslinjer og direktiver som til enhver tid gjelder. I likhet med kommuner og statlige organer har fylkeskommunen adgang til innsigelse, jmf energilovens § 2-1, vassdragsreguleringslovens § 6 nr 1, og vannressurslovens § 24. At fylkeskommunen opprettholder innsigelse inntil undersøkelsesplikten jf. kulturminnelovens § 9 er oppfylt er normal prosedyre. Under forutsetning av at dette punktet er oppfylt vil ikke Oppland fylkeskommune motsette seg at det blir gitt konsesjon til utbygging av Fossåa kraftverk.

Fylkesutvalget trekker sin fraråding til kraftverk nedenfor samløpet med Skikju. Dette bygger de på ny «*utredning fra fagkyndig konsulent som viser at de negative konsekvensene for naturmiljøet er betydelig mindre enn først antatt. Samtidig er det foretatt flere justeringer av de tekniske planene for å minimere negative konsekvenser for både naturmiljø og landskap.*» (s.1, 2. avsnitt).

I «Fossåa kraftverk – Ny søknad» har vi gitt alt for å få prosjektet så miljøvennlig som over hode mulig, og da er det positivt å registrere følgende fra så viktig høringspart på miljø, friluftsliv, landskap, kulturminner og kulturlandskap, Sitat: «*Selv om reduksjon i vannføring vil ha negative konsekvenser for ørretbestanden, og vintervannføringen er lav, vurderes den tilstrekkelig til å opprettholde levevilkår. Samtidig vil den økte minstevannføringen sommerstid virke positivt på landskapsbildet, fisket og friluftslivet på den øvre strekningen nedover fra inntaket. Faglig vurdert har søker ved de tilpasningene som er gjort langt på veg tatt hensyn til de krav fylkeskommunen satte i sin forrige høringsuttalelse.*» Sitat slutt (s.5, 2. avsnitt).

Vurdering av ørretbestand på aktuell elvestrekning har vi imidlertid overlatt til fagfolk i Nina. Se egen uttale.

4 – Fylkesmannen i Hedmark

Fylkesmannen i Hedmark skriver langt og vi har måttet bruke en del tid på å systematisere og finne frem til essensen i det som står.

Et spørsmål om troverdighet

Fylkesmannen i Hedmark er tvilende til biologirapporten fra Norsk Natur Informasjon som følger konsesjonssøknaden av 27. november 2012.

I deres liste over arter registrert «i elvedalen ved Fossåa 28. juli 2011 står blant annet grå navlelav (*Umbilicaria aprina*) og melrødbeger (*Cladonia umbricola*). Fylkesmannen er tvilende til at disse artene finnes ved Fossåa og konstaterer at funnene ikke er lagt inn i Artsobservasjoner» (s. 2 og 3, siste og første avsnitt).

Under vår felles befarings med NVE og Fylkesmannen den 19. mai 2016 ble vi - grunnet partier med snø som gikk oss over støvlene - forhindret fra å befare så mye som først planlagt. Etter felles befarings slutt, og vel nede i bygda igjen, har Fylkesmannen egenhendig reist opp på fjellet igjen og gjort store biologiske funn. Ref side 1, 1. avsnitt og s. 3, 1. avsnitt.

«Ved en kort besiktigelse i den øvre delen av tiltaksområdet kunne Fylkesmannen konstatere at rødlisteartene gryntjafs (*Evernia mesomorpha*) og sprikeskjegg (*Bryoria nadvornikiana*) var relativt vanlig forekommende på bjørk og gran langs Fossåa. Disse artene er ikke nevnt i lista fra Norsk Natur Informasjon» (s. 3, 1. avsnitt).

Og det er mer Fylkesmannen er skeptisk til:

Rapporten av «27. november 2012 har en rekke opplysninger av generelle karakter, men har relativt lite detaljert omtale av fuktighetskrevede arter av sopp, mose og lav. Dette er relevante og nødvendige opplysninger for å kunne vurdere tiltakenes virkning på biologisk mangfold. Rapporten bærer preg av at registratorene har liten kjennskap til slike arter» (s.6, 3. avsnitt).

Fylkesmannen er også skeptisk til bekkekløftrapporten av 2007: «Denne omfattet imidlertid hele bekkekløftsystemet Steinåa-Fossåa, og det er uklart hvor detaljert Fossåa er undersøkt, blant annet de mest utilgjengelige bergsidene. Det foreligger ingen opplysninger om den akvatiske floraen og faunaen.» (s. 6, 2. avsnitt)

På side 6, to siste avsnitt og side 7, første avsnitt skriver Fylkesmannen i Hedmark, Sitat:

«Vurderinger av konsekvensene for det biologiske mangfoldet bygger derfor i stor grad på antagelser. Etter Fylkesmannens oppfatning er det ikke godtgjort at en liten minstevannføring vil være tilstrekkelig til å opprettholde rødlistede og viktige naturtypers verdi og sikre fuktighetsavhengige og rødlistede arters overlevelse.

Det foreligger liten eller ingen kunnskap om akvatiske organismer bortsett fra fisk. På det aktuelle elveavsnittet befinner det seg sannsynligvis et stort antall arter av blant annet insekter. Disse vil få sine livsbetingelser vesentlig forverret dersom vannstanden endres dramatisk. For å redusere

skadevirkningene på disse artene er det av avgjørende betydning at NVE på den elvestrekningen som eventuelt tillates utbygd pålegger sluppet en minstevannføring som er tilstrekkelig til å sikre artenes overlevelse.

Siden det etter Fylkesmannens oppfatning foreligger mangelfullt kunnskapsgrunnlag om virkninger av tiltaket for naturmiljøet, bør det legges vekt på føre-var-prinsippet, jf. naturmangfoldlovens § 9.»

Sitat slutt

Utbygger vektlegger at ingen av biologene fraråder utbygging i Fossåa. Vi noterer videre at saksbehandler hos Fylkesmannen stiller spørsmålstegn ved troverdigheten til både registratorer og rapporter, og viser til mangelfullt kunnskapsnivå. Det forsøkes dermed å skape en usikkerhet – som han deretter forsøker å benytte til å foreslå «føre-var-prinsippet». Utbygger vet at begge de biologisk sakkyndige som har vært inne her, nyter stor respekt og anseelse, og vi mener påstandene til Fylkesmannen her er i grenseland av hva man kan tillate seg.

Fosserøyksoner?

På side 8, 3. kapittel har vi bakgrunn for hvorfor saksbehandler hos Fylkesmannen er så negativ innstilt:

«Fylkesmannen legger til grunn at Fossåa har stor verdi idet elvestrekningen utgjør en betydelig del av et nasjonalt viktig bekkekløftsystem. En vesentlig reduksjon av vannføringen på den aktuelle strekningen vil både redusere levestandardene for fuktighetskrevende naturtyper (blant annet fosserøyksoner) og bekkekløftarter, redusere potensialet for framtidig etablering av slike arter (blant annet råtevedmoser på våte læger i elveløpet) og redusere verdien av bekkekløftsystemet som en funksjonell økologisk enhet. I tillegg vil et stort antall arter av blant annet insekter i elva få sine livsbetingelser vesentlig forverret dersom vannstanden endres vesentlig»

Fosserøyksoner i Fossåa, slik Fylkesmannen i Hedmark skriver over, kan vi ikke erindre at har vært fremme i argumentasjonen tidligere. Fylkesmannen opplyser i høringsuttalen at han senere samme dag, etter befaringa med NVE, foretok en besiktigelse av den øverste delen av området. Han skriver side 2, 3. kapittel at «ca. 200 m nedenfor det planlagte inntaket er det en 6-8 m høy foss med en fosserøyksone», men hvor de andre fosserøyksonene er opplyser han ikke noe om. Jeg har derfor nå selv vært oppunder fossen Fylkesmannen beskriver. Jeg er ingen biolog, men for at fosserøyken skal ha noen interesse må det da også finnes noe som denne fosserøyken kan påvirke.

Det står også i grell kontrast til BioFokus-notat 2014-11 side 7, nest siste kapittel: *«Imidlertid er særpregete og spesielle karakteristika som preger de mest verdifulle bekkekløftene bare svakt utviklet eller mangler (så som fosserøyksamfunn, stabilt svært fuktig bekkekløftskog, velutviklet gråor-heggeskog i dalbunnen, gammel naturskog, etc.).»*

Eller s. 12, 5. avsnitt for den sak skyld: *«Det er imidlertid ikke påvist sterkt fuktighetskrevende og spesialiserte artssamfunn som er svært sårbare for redusert vannføring (som fosserøyksamfunn), og det er liten grunn til å tro at slike forekommer langs Fossåa. Derimot er det et visst potensial for spesialiserte arter (særlig råtevedmoser) knyttet til våte læger i og langs elveløpet.»*

I sin argumentasjon viser Fylkesmannen stadig vekk til det han noen ganger kaller den «supplerende vurderingen», eller andre ganger bare «vurderingen» - altså «BioFokus-notat 2014-11». Vi påpeker at Fylkesmannen derimot ikke har brukt, referert eller kommentert den «supplerende vurderingen» fra BioFokus, hvor de rettet uklarhetene i opprinnelig rapport og kom frem til følgende konklusjon: «Vannføringsendringer vil ha ubetydelig negativ konsekvens, forutsatt påslipp av flom og minstevannføring som skissert i planene.» (ref. Ekstrekt BioFokus-notat 2014-11).

Fysiske inngrep

«Utbygging av det omsøkte kraftverket vil uansett medføre betydelige varige naturinngrep. Med dette utgangspunktet synes den lokaliseringen av inntaksmagasin, rørledninger, veier og massetak som er angitt i søknaden å være en relativt god løsning vurdert ut fra hensynet til både naturmangfoldet og den samlede næringsmessige utnyttelsen av området. Fylkesmannen har merket seg at det tidligere har vært vurdert andre lokaliseringer av inngrepene som nå er forkastet.» (s.7, 6 kapittel)

Etter Fylkesmannens oppfatning vil det omsøkte tiltaket ikke ha innvirkning på INON-områder, verneområder eller sikrede friluftsområder og tiltakene vil ha ingen eller bare marginal innvirkning på villrein-, jordbruks- og skogbruksinteresser. (s.8, 1. kapittel)

«Fylkesmannen er ikke kjent med detaljerte planer for den planlagte vegframføringen i og omkring seterområdet Sveiphuslykkja i øvre del av tiltaksområdet. Fylkesmannen legger imidlertid til grunn at det må bygges en ny veg i skogsbilvegstandard gjennom seterområdet. Dette vil bli et betydelig landskapsinngrep i et tradisjonelt seterlandskap. Vegen vil også bli synlig fra deler av seterområdet og tilgrensende hytter et godt stykke nedover langs Fossåa i den relativt glisne skogen.» (s 8, 5. kapittel)

«De øvrige inngrepene ligger slik til i terrenget at den landskapsmessige virkningen av disse på avstand vil bli begrenset» (s. 5, 3. avsnitt).

Vi noterer denne positive uttalelsen fra Fylkesmannen.

I vår første planendring sendt NVE 31. januar 2014 har seter-eiere signert for at de støtter kraftutbygging i Fossåa med veien som planlagt. Om Fylkesmannen hadde vært klar over dette, hadde han formodentlig vært enda mer positiv. Går ut i fra at heller ikke Fylkesmannen tror at så mange seter-eiere ikke vet sitt eget beste.

Over setrene og veien vi snakker om henger det høyspentkabler på 20 meter høye betongmaster reist på 1950 tallet. Den gangen grov, sprengte og plass-støpte de fundamentene med mye mindre fokus på inngrep enn det vi har i dag. Nå skal vi nærmest ikke kunne berøre området under og rundt mastene, så verdifullt er det blitt. Med dagens fokus på miljø, og av respekt for seter-eierne som har støttet prosjektet, skal alt som berøres rundt setrene og ellers i prosjektet utføres så skånsomt som over hode mulig. Sprengte masser blir ikke synlig, skrån timer og veimidte bli re-vegetert osv. Det skulle dog bare mangle. NVE har i så måte også mulighet til å stille strenge krav i konsesjonsvilkårene.

5 - Åshild Bjerke

Kan berolige Åshild Bjerke med at hun - tross utbygging av Fossåa - fortsatt vil kunne ha den magiske og gode hyttefølelsen hun beskriver. Hun vil fortsatt kunne se elva og fossene fra hytta si i Liubakken. Den 1,2 km lange elvestrekningen fra inntaket og opp til Skjervungen blir upåvirket. Omsøkte elvestrekning ligger litt lenger ned, og er «*nærmest utilgjengelig for mennesker*», slik Åshild Bjerke skriver.

Det er av årsaker Åshild Bjerke beskriver, at inntaket er plassert så langt ned i Fossåa. Produksjon- og konstruksjonsmessig hadde det beste alternativet vært å legge inntaket oppe ved fjellvannet Skjervungen, men av miljøhensyn er det altså lagt nedenfor seterbebyggelsen. Vi skulle gjerne hatt inntaket ytterligere lenger ned også, men foreslått plassering gir minst omfattende fysiske inngrep. Vannet må «ledes» frem til Hovdlisetra- et fall på 20 meter- hvor retningen på rørgata endres og produksjonen kan starte.

Til tider vil man også fortsatt kunne høre elvedur oppe fra «Sørensen-veien». Vi er minst like interessert i å ivareta den magiske «*canyon følelsen*» som Åshild Bjerke er opptatt av. Derimot er vi ikke kjent med at det foregår arbeider med vernerig av nedre delen av dalen slik hun skriver.

Forøvrig er vi ikke uenig, men det er interessant at et område - så vidt sterkt påvirket av menneskelig aktivitet - under den store høyspent overføringslinjen fra Nedre Vinstra Kraftverk fortsatt kan fremstå så idyllisk.

6 - Naturvernforbundet i Oppland

Ønsker ingen omkamp

Naturvernforbundet ønsker ingen omkamp, uthuling og svekkelse av hensynet til samlet belastning i Lågenvassdraget.

Naturvernforbundet skriver (s.1, 3. avsnitt): «*Vi går ut fra at hensynet til bevaring av tilstrekkelig mye av den verdifulle bekkekløftnaturen, var en viktig del av grunnlaget for at blant annet Fossåa den gang ikke ble gitt konsesjon. Når den nå blir behandlet som en enkeltstående søknad, mener vi at det er en klar uthuling og svekkelse av hensynet til samlet belastning.*»

Det fremgår av sakspapirer at NVE har gjort inngående vurderinger i forhold til samla belastning, men argumentet er ikke brukt i avslaget mot Fossåa i 2013. Ei heller har vi klart finne «samlet belastning» brukt som argument i noen av de andre avslagene i Lågenvassdraget.

Når det ble gitt kun 4 konsesjoner, av i utgangspunktet 15 søknader med forbindelse til det samme vassdraget, så er det etter vårt syn en høy frafallsprosent. Naturvernforbundet skriver 12, men i henhold til «Bakgrunn for vedtak, Fossåa kraftverk side 6. skriver NVE at det opprinnelig antallet var 15.

Naturtype/naturtypeverdier

Naturvernforbundet viser til «BioFokus-notat 2014-11» når de på første side, siste avsnitt skriver: «Når det gjelder naturmiljøet, registrerer vi at konsekvensene for naturmiljø og biologisk mangfold er nedgradert til "lav".»

Naturvernforbundet i Oppland er i beste fall unyansert når de i samme avsnitt skriver at «Fossåa renner i ei bekkekløft av naturtype A, altså svært viktig».

Det er grunn til å presisere at Fossåa ovenfor samløpet med Skikju, renner i en bekkekløft av C-verdi (lokal verdi). Ref: (bakgrunn for vedtak, NVE s. 14, siste avsnitt). Indre deler av Fossåa har en lokalitet av nordvendt granskog. «Lokaliteten er en eldre, plukkhogd naturskog, med en del rik vegetasjon, men kvalitetene er ikke spesielt store, og verdien settes til B –lokalt viktig (på grensa til C)». Ref: (bekkekløftrapporten 2007, kjerneområde 6, siste setning).

Fra samløpet med Skikju og opp til inntaket er det 4.140 meter, og fra samløpet Skikju og ned til kraftverket er det kun 260 meter.

Elva nedenfor samløpet med Skikju renner heller ikke i noen bekkekløft av A-verdi, slik Naturvernforbundet i Oppland fremstiller det. Ref. (bekkekløftrapporten 2007, kjerneområde 8, overskrift, første og siste setning): «Naturtype: gråor-heggeskog - Liskog/raviner» av naturtypeverdi A: «Lokaliteten ligger langs med Fossåa etter samløpet med Skikju, og består av den elvenære skogen her samt et lite stykke oppover i den sørvendte lia.» ... «Vegetasjon, struktur og artsmangfold for øvrig tilsier B-verdi, men med funn av EN-arten aniskjuka settes verdien til A – svært viktig» I bakgrunn for vedtak fra NVE, side 14, 3. siste avsnitt og side 15, 2. avsnitt beskrives også lokalitetene.

Nordvendt side av elva nedenfor samløpet med Skikju består forøvrig av yngre planteskog av importert gran. Området preges av hyppige utrasinger. Området hvor sumpaniskjuka ble registrert har også vært utsatt for ras, utløst oppunder Borolia, så langt som 200 ovenfor elva. Mesteparten av massene fra raset ble høsten 2013 kjørt ut som reparasjonsmasser i veien, men noe av grusmassene ligger fortsatt tilbake.

Det kan legges til at det er etter anmodning fra BioFokus at kraftverket nå er flytta nedenfor samløpet med Skikju. Ref: (BioFokus-notat 2014-11 punkt 4.2, s 14)

Potensial for spredning

Naturvernforbundet er opptatt av at «*hvis sumpaniskjuka er funnet i nærheten av det de kaller influensområdet, vil også dette utgjøre en viktig mulighet for at arten kan spre seg slik at forekomsten blir styrket.*» (s. 2. 2. avsnitt)

Det vil i så fall være i vår alles interesse og i den forbindelse kan nevnes:

- a.) Sumpaniskjuka ble lokalisert, utenfor influensområde fra elva (ref: BioFokus-notat 2014-11, s 14, 1. avsnitt), nederst i den sørvendte lia kun 120 meter nord-vest for planlagt kraftverk ved brua.
- b.) Alt vann er tilbake ved kraftverket og forblir en positiv bidragsyter for å opprettholde luftfuktigheten i området nedenfor samløpet med Skikju.
- c.) Forøvrig renner Fossåa i øst-vestlig retning, noe som stedvis også hindrer mye direkte sollys og uttørring.
- d.) Granskogen står tett i lisdene rundt elva.
- e.) Det er også planlagt slipp av minstevannføring på 129 l/s i sommersesongen og 24 l/s resten av året. Dette er på nivå med de beregnede 5-persentilene.
- f.) I tillegg til dette er det verdt å nevne at legger man siste to års reelle målinger til grunn (betegnet normalår), bidrar restfeltet med fuktighet til området samløpet Skikju/Fossåa beregnet til hele 234 l/s.
- g.) Fossåa har mye fall (415 m) med jamt stryk hele veien som gir stor turbulens og adskillig piskelse i vannet. Det sikrer luftfuktighet til kløfta.
- h.) Tørkeperioder, flommer, vind, lys og skygge er upåvirket av kraftverket.
- i.) Hogst har etter vårt syn et langt største påvirkningspotensiale på området. Konsekvenser av «Fossåa kraftverk – Ny søknad» bør ikke være noe miljømessig enten/eller. Fossåa er i dag sterkt hogstpåvirket, men det betyr ikke at den er uten fremtidige biologiske potensialer.

Ref: BioFokus-notat 2014-11, side 8, to siste avsnitt, sitat:

«Fossåa innehar ingen naturtyper, artssamfunn eller elementer som ikke også finnes i resten av kløftesystemet, og de som finnes i Fossåa er like godt eller bedre utviklet andre steder i kløftesystemet. Unntaket er fjellnær gran-naturskog (men dette er ingen sjelden naturtype, og av liten relevans for bekkekløfter som hoved-naturtype).

Det må likevel understrekes at Fossåa har middels store naturverdier som en betydelig del av det samlede kløftesystemet, og bør opprettholdes som del av et sammenhengende bekkekløft-forvaltningsområde. Evt. arealbruk trenger imidlertid ikke nødvendigvis å være i konflikt med dette, dette må vurderes i hvert enkelt tilfelle (både selvstendig (dvs. hvilken påvirkning arealbruk har på arealene som blir berørt direkte), og i lys av samlet påvirkning på bekkekløft-systemet).» Sitat slutt.

I rapporten konkluderer BioFokus med at samlet konsekvens for «Fossåa kraftverk – Ny søknad» er lav. Ref: BioFokus-notat 2014-11, Ekstrakt første side.

Landbruksvei utenfor bekkekløfta

Naturvernforbundet mener det er en tilsnikelse å si at rørgate i veg fra inntaket mot Hovdliætrin gir reduserte inngrep. Da retter de argumentasjonen mot en annen og langt mindre sårbar naturtype utenfor bekkekløften. Det presiseres at veien er godkjent av kommune med fylkeskommune og fylkesmann som høringsparter.

Vei vil gjøre det mulig å samle og redusere det totale inngrepet. Ved å tilbakeføre jordmasser i og rundt veien oppnår vi også raskt revegetering.

Veien er tegnet inn på vedlegg 3a som følger Fossåa kraftverk – revidert planendring av 07. okt. 2015. Fra Nordre Lia seterveg er veien tenkt å følge eksisterende traktor-veg over elva og opp langsmed øvre side av seterkevene.

Utbygger er innforstått med at kraftverk krever stopp av all hogst innenfor bekkekløfta på berørt elvestrekning. Samtidig har behovet for å fremføre veien lenger enn til borepunktet ved «Hovdlinakken» bortfalt. Sør-Fron kommune har ingen motforestillinger til at landbruksveien reduseres tilsvarende.

Se forøvrig eget vedlegg om utdyping av vedtaket fra Midt-Gudbrandsdal landbrukskontor.

7 – Forum for natur og friluftsliv Oppland

FNF Oppland ønsker også en helhetlig vurdering av Gudbrandsdalslågens hovedløp med sideelver.

Den unyanserte påstanden fra Naturvernforbundet gjentas av FNF: *«Fosså går i en markert bekkekløft som er vurdert som svært viktig.»* (s.2, 4. avsnitt), og hovedargumentet side 3, 2. avsnitt er et direkte utklipp fra Naturvernforbundets uttale: *«Vi går ut fra at hensynet til bevaring av tilstrekkelig mye av den verdifulle bekkekløftnaturen, var en viktig del av grunnlaget for at blant annet Fosså den gang ikke ble gitt konsesjon. Når den nå blir behandlet som en enkeltstående søknad, mener vi at det er en klar uthuling og svekkelse av hensynet til samlet belastning.»*

Kommentar til uttalen fra FNF Oppland blir derfor som en gjentakelse av hva vi skriver foran under punkt 6 - Naturvernforbundet i Oppland.

Berørt elvestrekning er forøvrig 4,4 km, ikke ca. 5km som FNF skriver. (s.2, 3 avsnitt)

Bunndyr og ørretbestand

FNF Oppland mener: *«Med skissert minstevannføring kan man trolig forvente skader på fisk og bunndyr på berørt strekning, og strekningen vil miste sitt potensiale som fiskeelv...Det planlagte inntaket vil også kunne hindre transport av gytegrus»* (s.2, siste avsnitt)

Minner om at skissert minstevannføring faktisk er etter de beregnede 5-persentiler, som forøvrig er i samsvar med de fleste gitte konsesjonsvilkår.

Det er også stor differanse mellom planlagt minstevannføring (sommer 129 l/s og vinter 24 l/s) - og Hydrateam's minimum verdi datert 27.03.87 på 8 l/s - eller toppnotering 30.05.02 på 37.886 l/s (Se

Fig 1 og 2 fra Hydrateam). Beviselig har faktorer som tørke og flom langt større påvirkning på botndyr, fiskebestand og gytegrus. Forøvrig sier fallhøyden på enorme 415 meter sitt om de rådende forhold for nevnte i Fossåa.

Energisparing

Om energisparing vil være viktigere tiltak enn ny produksjon (ref: s.4, 2. avsnitt) må bli en annen debatt. Politisk er det i øyeblikket flertall for å øke produksjon av fornybar energi basert på blant annet vannkraft.

8 – Vern Nedre Otta

Innledningen til VNF er ordrett kapittel 3, side 2 fra FNF Oppland. Misforståelsene blir derfor de samme. Berørt elvestrekning er 4,4 km, ikke ca. 5km

Side 1, avsnitt 3: «Fossåa går i en markert bekkekløft som er vurdert som svært viktig (naturtypeverdi A), osv.....» er direkte kopi fra FNF Oppland side 2, avsnitt 4. og kommentert under Naturforbundet foran.

Argumentet rundt fuktighet i kløften, sumpaniskjuka og potensialer - slik Naturvernforbundet i Oppland argumenterte for - gjengis av VNO og kommenteres derfor heller ikke ytterligere.

I sitt nest siste avsnitt gjengir VNO siste avsnitt, side 2 fra FNF Oppland. Riktig nok med noen ombyttinger på ordstillingen: Minstevannføring på nivå med 5–persentil vil gi svært store skader på bunndyr osv.... Da er også dette kommentert foran.

En og samme høringsuttale

I og med at det er tre adskilte høringsuttaler fra naturvernorganisasjonene hadde uttalene stått seg bedre om de ikke skiftesvis var kopiert og omskrevet fra hverandre. Logoer på brevark gjør også at de oppfattes som representanter for et utall kretser, avdelinger og forbund. Det gir forventninger om bredere forankring og tilnærming til enkeltprosjektene enn det som er kommet frem i uttalene om Fossåa.

Mangelfull forskning rundt fuktighet

FNF Oppland og VNO berører imidlertid noe viktig. VNO skriver side 1, sitat: «*Kunnskapen om samspillet mellom flommer, vannføringsfordeling gjennom året, vindpåvirkning, lys og skygger m.m. for de spesialiserte fuktighetskrevende artene er mangelfull... Det er ikke gjort en nærmere faglig vurdering av hvordan ulike manøvreringsreglement kan påregnes å ivareta hensynet til fuktighetskrevende arter og naturtyper.*» Sitat slutt.

Under behandlingen av Hovda kraftverk i Åmot og Stor-Elvdal kommuner i Hedmark kom Fylkesmannen i Hedmark ved saksbehandler Hans Chr. Gjerlaug med noenlunde tilsvarende argumenter. Referert fra innsigelsesmøte med NVE: «*Det ble påpekt fra FM sin side at det var mangelfull kunnskap om virkningen for fuktighetskrevende arter ved vannkraftutbygginger*».. (Ref: bakgrunn for vedtak, NVE s. 13, siste avsnitt).

I Hovda valgte NVE å gi konsesjon, gitt pålagte krav og omstendigheter vi allerede har inne i vår søknad, og som er listet opp foran under punkt 6 - Naturvernforbundet i Oppland (punkt a-i)

I bakgrunn for vedtak Hovda kraftverk konkluderte NVE (Ref s. 1, nest siste avsnitt), sitat: «*NVE mener at ulempene kan avbøtes ved at det blir sluppet tilstrekkelig minstevannføring hele året, samt at man unngår fysiske inngrep i og nær de registrerte bekkekløftene.*» Sitat slutt

Minstevannføring for Hovda kraftverk ble satt til 5-persentil.

Lite med klager på fysiske inngrep:

Det er positivt å registrere at heller ikke Vern Nedre Otta har motforestillinger som går på fysiske inngrep. Det tar vi til inntekt for at i planene for «Fossåa kraftverk – Ny søknad» er virkningene på landskap kraftig redusert.

Tilleggs betraktninger:

Referanseprosjekter fra Hedmark. Samtlige berører bekkekløft og/eller bekkekløftsystemer. Alle er innvilget konsesjon.

Fossåa kraftverk er overflytta fra Fylkesmannen i Oppland til Hedmark.

Etter påtrykk fra Fylkesmannen i Oppland lyktes det relativt raskt å få konsesjonssøknaden for Fossåa kraftverk opp til ny behandling i NVE. Gjennombruddet kom da Fylkesmannen i Oppland anbefalte utbygger å vise til telefonsamtaler mellom saksbehandler Kolbjørn Hoff og NVE, og minne om at saken skal opp til ny behandling som følge av anmodning fra ham, ikke som følge av planendring. Viser til meil fra Fossåa 1K AS til Øystein Grundt den 22. mars 2015 med tilbakemelding 23. mars.

Det styrket neppe konsesjonssaken at ektefelle til en fallrettseier i Fossåa deretter ble ansatt i et vikariat hos nevnte fylkesmann, og for å unngå inhabilitet ble høringsuttale for Fossåa kraftverk flyttet til Fylkesmannen i Hedmark.

Ny saksbehandler for Fossåa kraftverk ble Hans Chr. Gjerlaug, som forøvrig også var saksbehandler for Hovda kraftverk i Åmot og Stor-Elvdal kommuner. Fylkesmannen i Hedmark var innbitt motstander av kraftverksplanene, men etter først et avslag fikk Blåfall AS konsesjon på et 10,9 GWh anlegg i Hovda den 19.12.2014. Fylkesmannen i Hedmark opprettholdt sin innsigelse. Forhandlinger med NVE førte ikke frem og saken ligger nå i departementet.

Argumentene fra Hovda er på mange måter overførbare til Fossåa, og vi har derfor følt oss sikre på at vi ble flytta fra en positivt innstilt Fylkesmann i Oppland til en negativt innstilt settefylkesmann i Hedmark.

Hovda kraftverk i Åmot og Stor-Elvdal kommuner i Hedmark

Naturtype verdi B, regionalt viktig

«NVE avslo opprinnelig søknad om bygging av Hovda fra kote 382 til kote 249 på bakgrunn av konflikt med bekkekløfter av nasjonal verdi og med tilhørende fuktighetskrevenne rødlistede arter.»

Søker justerte prosjektet slik at det kun berører den omlag 2 km lange elvestrekningen mellom de to bekkekløftene. Inntak på kote 358 og kraftverk ved kote 295. Det ble under registreringer knyttet til endringsmeldingen registret ytterligere én bekkekløft i Hovda. Bekkekløften ble vurdert som regionalt viktig (B-verdi), og er avgrenset til et 150 meter langt parti like nedenfor samløpet med bekken.

Fylkesmannen i Hedmark fremmet innsigelse til Hovda-prosjektet, (ref: bakgrunn for vedtak, NVE s. 16, 3 avsnitt) ...«*primært på bakgrunn av Hovda som bekkekløftsystem, og at det er viktig å sikre sammenhengende bekkekløftøkosystemer i Hedmark for å gi truede arter med særlige økologiske krav overlevelsesmuligheter. .. (s 13, 3. avsnitt):Det finnes 5 nasjonalt viktige kløfter i Hedmark hvor Hovda er en av dem. Kløftene i Hovda har fått verdi 5 på en skala fra 1-6..... Hensynet til biologisk mangfold i et nasjonalt viktig bekkekløftsystem, som helhet i Hovda, er avgjørende for innsigelsen.*

NVE valgte å gi konsesjon på Hovda kraftverk og i bakgrunn for vedtak skriver NVE s.17, 3. avsnitt: «*Det er trolig turbulens i strykepartiet øverst i kløften som er avgjørende for fuktigheten i kløften og en tilstrekkelig minstevannføring vil sammen med tilsig fra det betydelige restfeltet bidra positivt til å opprettholde dette.»*

I bakgrunn for vedtak konkluderte NVE. (ref s. 1, nest siste avsnitt), sitat: «*Det omsøkte prosjektet kommer ikke i konflikt med de to nasjonalt viktige bekkekløftene. NVE mener de negative konsekvensene ved bygging av Hovda kraftverk hovedsakelig er knyttet til den rødlistede arten trådrag og en regionalt viktig (B-verdi) bekkekløft. NVE mener at ulempene kan avbøtes ved at det blir sluppet tilstrekkelig minstevannføring hele året, samt at man unngår fysiske inngrep i og nær de registrerte bekkekløftene»* Sitat slutt

Kverninga kraftverk i Rendalen kommune

Naturtype verdi B, regionalt viktig

Fylkesmannen i Hedmark frarådet også at konsesjon ble gitt til Kverningen kraftverk. Ref. bakgrunn for vedtak Kverninga kraftverk s. 4, siste avsnitt:

«Tiltaket vil medføre negativ påverknad på førekomsten av to sårbare lavartar, samt vegetasjon i to regionalt viktige bekkekløfter som er avhengig av høge fuktverdiar. Dette er forhold som kanskje i nokon grad kan avbøtast ved tilstrekkeleg minstevassføring og ved at grunneigarane avstår frå hogst av skogen i dei aktuelle naturtypane. Fylkesmannen vil likevel, og syner til naturmangfaldlova § 9 og vassforvaltningsforskrifta § 12, av omsyn til terrestrisk biologisk mangfald fråråde at konsesjon vert gjeve. Dersom NVE likevel vel å gje konsesjon vil Fylkesmannen oppmode om at det av omsyn til vasslevande organismar samt fuktkrevjande terrestre artar vert fastsett minstevassføring minst like stor som omsøkt. Det er framleis knytt uvisse kring påverknad av redusert vassføring på fuktkrevjande mose- og lavartar.»

NVE la vekt på forholdet til trådrag, men i det tilfellet mente NVE at tett skog i kløfta bidro sterkt til fuktighet. Ref. bakgrunn for vedtak Kverninga kraftverk s.13, 1. avsnitt: *«Det er vanskeleg å føresjå korleis ei eventuell utbygging vil påverke bekkekløftene og artane som lever der. Miljørapportane legg vekt på at topografi med bratte nordvendte bergveggar og ein beskyttande granskog vil kunne ivareta ein god del av det fuktige miljøet i kløftene saman med tilstrekkeleg minstevannføring. ... NVE er til ei viss grad einig i miljørapportane sine vurderingar om at ei buffersone med skog langs elva og tilstrekkeleg minstevassføring vil vere viktige avbøtande tiltak ved ei ev. utbygging.»*

Den 20.12.2011 ga NVE konsesjon til bygging av Kverninga kraftverk i Rendalen kommune. Ref. konsesjon framside Kverninga kraftverk: *«Området er ikkje eit utprega friluftsområde og elvane er ikkje viktige landskapselement i det store landskapsrommet. Ei bekkekløft med verdi B og dei raudlista artane trådrag og hodeskoddelav vert direkte påverka av tiltaket. NVE har vurdert at sidan desse artane ikkje er direkte avhengige av rennande vatn og kan vekse under varierende miljøforhold, vil avbøtande tiltak kunne vege opp noko for negative verknader på desse artane.»*

NVE stilte krav om minstevassføring lik 5- persentil. *«Dette av omsyn til vassdragstilknytte artar i og langs elva, samt opplevinga av elva som landskapselement på nært hald. Vidare skal det stå att eit belte på 20-40 meter granskog langs den viktige bekkekløftlokalteten. Dette vil saman med minstevassføringa vere med på å oppretthalde det fuktige miljøet i bekkekløfta.»* (Ref. konsesjon framside Kverninga kraftverk)

Neta kraftverk i Stor-Elvdal kommune

Naturtype verdi B, regionalt viktig

Fylkesmannen i Hedmark frarådet også at konsesjon ble gitt til Neta kraftverk. Ref. bakgrunn for vedtak Neta kraftverk s. 1, siste avsnitt: *«Fylkesmannen i Hedmark fraråder at det blir gitt konsesjon til Neta kraftverk. Fylkesmannen mente at kunnskapsgrunnlaget var for dårlig og ba om en ny rapport om biologisk mangfold. Når ny rapport nå foreligger mener de at kunnskapsgrunnlaget fortsatt er mangelfullt, men godt nok til å fastslå at bekkekløfta i Neta er en rødlistet naturtype av regional/nasjonal verdi med fuktighetskrevede arter som vil få leveområdet forringet ved en utbygging. Fylkesmannen mener at den samlede belastningen på Glommas sidevassdrag er stor, og at det ikke bør gis tillatelse til kraftutbygging i de sidevassdragene til Glomma som har høy verdi for biologisk mangfold og som inneholder rødlistede kontinentale skogsbekkekløfter, herunder Neta.»*

I bakgrunn for vedtak Neta kraftverk s.15, 4. avsnitt skriver NVE: *«Tilstrekkelig minstevannføring vil dermed være et viktig avbøtende tiltak hvis det blir gitt konsesjon til Neta kraftverk. Bevaring av skogen i kløfta i Neta vil også være viktig for å ivareta naturtypen, da de fleste av rødlisteartene som er funnet der er knyttet til gammel skog. NVE mener den samlede belastningen på bekkekløfter i regionen er moderat.»*

«Den viktigaste problemstillinga i saka er, slik NVE ser det, omsynet til den raudlista og fuktkrevjande arten trådugg og naturtypen bekkekløft. NVE meiner at omsynet til raudlistearten og naturtypen kan ivaretakast med slepp av tilstrekkeleg minstevassføring.» (Ref. konsesjon framside Neta kraftverk)

NVE valte å gi løyve til et 6 GWh kraftverk i Neta den 16.01.2013. Om minstevannføringa ble over eller under 5-persentil avhenger av hvilke måleresultat som legges til grunn.

NVE vurderer at dei samla negative verknadene av utbygginga kan akseptrast, sett i forhold til nytten av den forventa kraftproduksjonen i Neta Kraftverk. På bakgrunn av dette har NVE gitt løyve til bygging av Neta Kraftverk på nærare fastsette vilkår. (Ref. konsesjon framside Neta kraftverk)

Hovda, Kverninga, Neta og Fossåa

B – verdi/ C - verdi

Det er verdt å nevne at Hovda, Kverningen og Neta renner gjennom regionalt viktige (B-verdi) bekkekløfter. Fossåa renner gjennom en bekkekløft av lokal viktighet (C-verdi). De 260 siste meterne etter samløpet med Skikju renner Fossåa langs med gråor-heggeskog der sumpaniskjuke er funnet utenfor influensområde fra elva. Mer detaljer er beskrevet foran under punkt 6 - Naturvernforbundet i Oppland med undertittel Naturtype/naturtypeverdier.

Fossåa kraftverk ligger ikke som Hovda kraftverk - mellom, men utenfor verdifull bekkekløft, og bør derfor være langt mindre kontroversiell. Det understrekes også at det kun var av topografiske hensyn at bekkekløften ble trukket så langt opp også i Fossåa (Referansedata Steinåa-Fossåa, bekkekløftrapporten fra 2007, side 8)

Fuktighet

Turbulens i strykpartet øverst i kløften er trukket frem som avgjørende for fuktigheten i Hovda (Ref: NVE s.17, 3. avsnitt). Hovda har 63 meter fall mellom inntak og kraftstasjon. Fossåa med sine 415 meter fall har ikke bare strykparter øverst i kløften, men jamt stryk hele veien som bidrar med turbulens. Det bør sikre luftfuktighet til at fuktighetskrevende arter finner livsvilkårene sine oppfylt langs med Fossåa også etter en utbygging. Større fall bør gi mer piskelse i vannet og følgelig mer fuktighet til kløfta.

Forøvrig renner både Hovda og Fossåa i øst-vestlig retning, noe som stedvis hindrer mye direkte sollys og uttørring.

Som i Hovda, Kverninga og Neta vil den frodige og svært rike granskogen langs med Fossåa bidra til å holde på fuktigheten i kløfta. NVE's skogsbevaringsargument fra nevnte tre er derfor absolutt overførbar og relevant for Fossåa. Også ifølge Artsdatabanken vil mose og sopp først og fremst kunne bli negativt påvirket i forbindelse med hogst som tørker ut habitatet, og i mindre grad i forbindelse med redusert vannføring.

Tilpassing av arter

På lik linje med Fossåa har tydeligvis Kverninga store svingninger i vassføringene. NVE skriver side 13, 1. avsnitt: «*Vassføringa i Kverninga svingar ein god del gjennom året og artane som lever der må såleis vere tilpassa denne variasjonen.*» Data fra Hydrateam viser at også Fossåa er utsatt for meget store variasjoner i vassføringen. Variasjoner fra 8 l/s til 37.886 l/s er langt større endringer i vannmengde enn det planene for «Fossåa kraftverk – Ny søknad» klarer generere.

Størrelser/fordeler/ulemp

Størrelser er tungtveiende i vurdering av konsesjonssaker. Gjennomsnittlig årlig produksjon for konsesjonssøknader ligger nå på 7 GWh. Fossåa vil kunne produsere hele denne års totalen i løpet av noen vintermåneder.

Kravet i vannressursloven § 25 er oppfylt når fordeler av det omsøkte tiltaket samlet sett er større enn skader og ulemper for allmenne og private interesser. Det er derfor nærliggende å tro at det skal kunne være mulig å trekke noen sammenlikninger.

Målt i GWh er Fossåa kraftverk litt større enn Hovda, Kverninga og Neta til sammen. Skader og ulemper av en utbygging i Fossåa kan derfor - slik vi ser det - være litt større enn summen av skader og ulemper i Hovda, Kverninga og Neta - og fremdeles oppfylle kravene for konsesjon.

Landskapselement

Til slutt stjeler vi NVEs argument fra Kverninga «Området er ikke et utprega friluftsområde og elva er ikke viktig landskapselement i det store landskapsrommet.»(Ref. konsesjon framside Kverninga kraftverk)

Vinstra 17.06.2016

Fossåa 1K AS

Simen T. Isum

Styreleder

Vedlegg 1: Adm.dir. Bjarne Slaggard i Gudbrandsdal Energi

- Nett-tilknytning
- Interesse for medeierskap

Vedlegg 2: Forskningssjef i NINA John Museth

- Vandringshinder for fisk
- Ikke påvist ørretbestand på aktuell elvestrekning
- Relativ lav slukeevne – dynamikk i vannføringen
- Egne vurderinger om endring i fuktighetsforhold

Vedlegg 3: Bygging av landbruksveg – Utdyping av vedtak

Vinstra, 24.05.2016

Fossåa kraftverk – Ny søknad

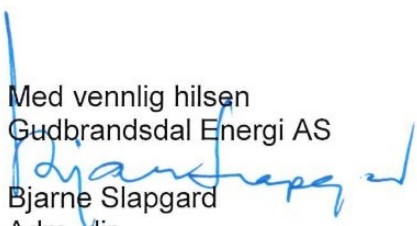
Viser til samtale om dette prosjektet.

Gudbrandsdal Energi AS bekrefter med dette at vi vil legge til rette for nett-tilknytning etter de retningslinjer som er drøftet i møte mellom partene.

Vi ønsker videre å signalisere at vi etter nærmere avtale er interessert i grunnlaget for å gå inn som medeier i prosjektet.

Vi ber om at dere nærmere vurderer dette og kommer tilbake til oss når dere finner dette aktuelt.

Med vennlig hilsen
Gudbrandsdal Energi AS

Bjarne Slapgard
Adm. dir.

Til: Fossåa 1K AS v/ Simen T. Isum
Kopi til:
Fra: Jon Museth (NINA)
Emne: Befaring av Fossåa 6. mai 2016

Undertegnede ble i januar 2016 kontaktet av Fosså 1K AS ved Simen T. Isum vedrørende ny konsesjonssøknad for Fossåa kraftverk, og vi ble enige om å gjennomføre en dags befaring når forholdene tillot det. Befaringen ble gjennomført den 6. mai 2016. Dette er ikke en konsekvensutredning, men en del punkter som er relevante for behandlingen av søknaden vurderes. Det er spesielt forholdet til fisk som blir diskutert. Jeg referer til tall og opplysninger fra ny konsesjonssøknad.

Storørretførende strekning: Det er mulig for fisk fra Gudbrandsdalslågen å vandre opp i Fossåa, men ca. 1.4 km fra utløpet i hovedelva er det et absolutt vandringshinder for fisk på oppvandring. Denne strekningen blir ikke påvirket av eventuell bygging av Fossåa kraftverk. Det nederste vandringshinderet er Møllefossen som tidligere drev den nå nedlagte Isum Mølle. Fossen går gjennom et trangt gjel, og det er ingen alternative vandringsveier forbi. Det nederste fossefallet er ca. 7 meter høyt og oppstrøms denne er det et parti med høy vannhastighet og flere småfusser. Det er heller ingen kulp rett nedstrøms fossen som fisk kan ta sats i fra. Jeg er ikke usikker på vurderingen om Møllefossen er et naturlig vandringshinder for fisk.

Strekningen oppstrøms vandringshinderet ved Møllefossen: Denne har ytterligere to fosser (Svellefossen ved Øvre Fossbrua og Sagfossen/Isumfossen ved Nedre Fossbrua). Fossåa er på denne strekningen variert og med relativt høy vannhastighet. Denne strekningen er ikke undersøkt med elektrisk fiske, men ut i fra lokale opplysninger og øvrige høringsuttalelser antas det at den har en lokal ørretbestand. Det er ca. fire km fra Møllefossen til planlagt kraftverksutløp og vannføringen på denne strekningen blir ikke påvirket. Man kan ikke utelukke en nedstrøms drift/vandring av ørretunger på denne strekningen ned forbi Møllefossen, men genetiske undersøkelser er nødvendig for å undersøke dette bedre. Årsaken til at jeg nevner dette er at elvestrekninger oppstrøms vandringshindre kan ha betydning for produksjon av fisk nedstrøms vandringshindre.

Regulert strekning av Fossåa: En eventuell etablering av Fossåa kraftverk vil påvirke vannføringen på en 4 km lang elvestrekning. Denne strekningen er ikke undersøkt, men ut ifra høringsuttalelsene antar jeg at det finnes ørret her. Denne strekningen kan ha en lokal bestand som reproducerer på berørt strekning og/eller at ørret fra områder oppstrøms koloniserer denne strekningen. Jeg vil anbefale at det gjennomføres en undersøkelse av denne strekningen med elektrisk fiskeapparat slik at man har før-data på tetthet av fisk, noe som er interessant og nyttig senere for å vurdere effektene av denne typen inngrep. Man må påregne en nedgang i eventuell ørretproduksjon på denne strekningen, men samtidig vil foreslått minstevannføring sommer (0,129 m³/s) og vinter (0,024 m³/s) trolig sikre et vanndekt areal slik at en viss ørretproduksjon vil opprettholdes etter utbygging. Det er i tillegg et resttilsigg på ca. 0,234 m³/s ved foreslått kraftverksutløp. Foreslått slukeevne i kraftverket er på 2,34 (alt. 1) og 2,42 (alt. 2) m³/s. Middelvannføringen i Fossåa er beregnet til 1,235 m³/sekund. Den relativt lave slukeevnen i kraftverket vil sikre en dynamikk i vannføringen på berørt strekning da de største årlige flommene er på størrelsesorden 5-15 m³/s. Det er beregnet (ref. konsesjonssøknad) at det i perioden 1976 til 2014 har det vært 30 flommer > 5 m³/s (94 % av årene), 13 flommer > 10 m³/s (40 % av årene) og 5 flommer > 15 m³/s (15 % av årene). Ut i fra egne

Side 2

vrderinger gjort under befaringen vurderes det som lite sannsynlig at en eventuell utbygging vil påvirke fuktighetsforholdene langs berørt strekning nevneverdig.

Sør-Fron kommune

Ringebu kommune

Midt-Gudbrandsdal landbrukskontor

Ole Tvette Muriteigen

Vår ref.
16/6099

Deres ref.

Arkiv
V83, 0519

Dato
17.06.2016

Bygging av landbruksveg - Utdyping av vedtak Sveiphuslykkja-Hovdlisetra

Plan- og utviklingsutvalget gjorde slikt vedtak i sak 010/14 den 31.01.2014:

PUU-010/14 Vedtak: (enstemmig med 7):

Hvis Fossåa 1K får konsesjon for utbygging, vil det bli etablert en anleggsvei i den omsøkte traseen. Etter at anleggsveien er etablert gis det løyve til at anleggsveien blir omklassifisert til skogsbilvei. Det er da en positiv nytteverdi fordi anleggskostnadene er tatt av Fossåa 1K as og disse da slipper ekstrakostnadene med tilbakeføring.

Eg forstår at det er ønske om presisering av hva dette vedtaket innebærer.

1. Plan og utviklingsutvalget i Sør-Fron har gitt tillatelse til at landbruksveien kan bli bygd. Tiltaket er vurdert etter forskriften og det blir gitt tillatelse under forutsetning av at Fossåa 1K kraftverk blir bygd. På den måten blir kostnadene ved tiltaket ikke belasta landbruksnytt og sum landbruksnytte er derved positiv. På den måten oppfyller en vilkåret i forskriften om positiv nytteverdi ved etablering av landbruksveg. Konklusjonen er altså at det foreligger en gyldig tillatelse for landbruksvei her.
2. Når det gjelder veiklasse, er det opprinnelig søkt om klasse 4 – 5, sommarbilvei for tømmerbil med eller uten henger. Vedtaket er ikke presist med hensyn på valg av vegklasse, men en forsvarlig tolking er at det er tillat å velge de nevnte klassene eller man kan velge traktorvei klasse 7 – 8. Det er sannsynligvis tjenlig for framtidig bruk.

Med hilsen

John-Ludvik Dalseg
landbrukssjef

Adresse	Telefon	E-post	Bankkonto	Saksbehandlar
MGL Kommunevegen 1 2647 Sør-Fron	61 29 90 00 Telefax 61 29 90 01	postmottak@sor-fron.kommune.no Web www.sor-fron.kommune.no	2095.07.76243 Org. nr. 988 450 936	John-Ludvik Dalseg, landbrukssjef Dir. telefon 61 29 92 49